

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Rýznarovou (dříve Radkovou) ve věci

žalobce: **P. P.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Pavelkou
sídlem Kalvodova 88/1, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2023, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2023, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** žalobci zaplatit k rukám advokáta JUDr. Martina Pavelky náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Spornými otázkami v posuzované věci bylo, jestli napadené rozhodnutí bylo přezkoumatelné a jestli správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se zákonem, konkrétně jestli žalobce ublížil na zdraví (zhmoždil dva prsty) bývalé manželce tím, že jí vytrhl mobilní telefon z ruky.
2. Žalovaný **napadeným rozhodnutím** zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Šumperk (dále jen „městský úřad“) z 18. 5. 2023, č. j. X, kterým městský úřad výrokem I. uznal žalobce vinným z přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o některých přestupcích“).

3. Žalobce se měl přestupku dopustit tím, že 19. 5. 2022 kolem 11.00 h v Šumperku na ulici Žerotínova 63 úmyslně vytrhl manželce P. P. z ruky mobilní telefon a tím jí způsobil kontuzi I. a II. prstu pravé horní končetiny, tedy **úmyslně jí ublížil na zdraví**. Městský úřad uložil žalobci napomenutí, povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč a povinnost nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR škodu 922 Kč.
4. Žalovaný po prostudování správního spisu dospěl k závěru, že městský úřad rozhodl poté, co zjistil stav v rozsahu podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“). Městský úřad zahájil řízení pro skutek popsany tak, že žalobce měl po předchozí hádce úmyslně žduchnout do P. P. (dále také „manželka“ nebo „bývalá manželka“), strčit do ní zadkem a vytrhnout jí z ruky mobilní telefon, ze kterého měl smazat záznam, přitom měl žalobci mobilní telefon upadnout na zem a poškodit se a současně měl žalobce manželce vytrhnutím mobilního telefonu z ruky způsobit kontuzi I. a II. prstu pravé horní končetiny. Úmyslné žduchnutí, strčení zadkem, smazání záznamu, pád telefonu na zem a jeho poškození nebylo ve správním řízení prokázáno.
5. Těžiště dokazování bylo při ústním jednání, při kterém žalobce uvedl, že manželce telefon z ruky sebral, ale s rukou jí nic neudělal. Bývalá manželka vypověděla, že jí žalobce násilím vyrval mobil z ruky, který potom spadl na zem. Svědek M. T. sdělil, že žalobce vytrhl telefon z ruky P. P. Svědek T. T. uvedl, že žalobce vytrhl P. P. telefon z ruky. Z těchto výpovědí plyne, že všichni zúčastnění, tj. žalobce, P. P., T. T. a M. T. se shodli na tom, že žalobce vytrhl telefon z ruky P. P. K tomuto závěru dospěl i městský úřad a současně konstatoval, že nemá pochybnosti o tom, že vytrhnutím telefonu došlo k ublížení na zdraví. Ačkoliv cílem žalobce bylo vytrhnutí telefonu, přesto musel počítat s tím, že když P. P. silou vytrhne telefon z ruky, může jí tím způsobit zranění.
6. K námitce žalobce, že nebyl proveden žádný relevantní důkaz, který by prokázal, že odebráním telefonu způsobil kontuzi prvního a druhého prstu pravé horní končetiny P. P. a že existuje více možností, jak P. P. mohla přijít ke svému zranění, žalovaný uvedl, že o okolnostech, které následovaly po vytrhnutí telefonu z ruky existují čtyři různé verze. Podle žalobce se P. P. rozběhla a zezadu na něj skočila. P. P. vypověděla, že poté, co žalobce sebral telefon ze země, se možná ohnala po ruce žalobce. Dle svědka M. T. žalobce dal ruku za sebe, aby ho P. P. nechala, načež šel od ní pryč. P. P. se za žalobcem rozběhla a začala po něm rvát, ale neskočila po něm. Dle svědka T. T. se P. pověsila žalobci na ruku a začala křičet, že byla napadena a ten se jí pouze vysmekl, když mu držela ruku, na kterou byla pověšená.
7. Protože existují čtyři naprosto rozdílné verze popisu toho, co se odehrálo po vytrhnutí telefonu z ruky P. P., nelze mít ani jednu verzi za spolehlivě prokázanou – žádná z nich nekonkurovala spolehlivě zjištěnému skutkovému stavu, tedy vytržení telefonu z ruky silou. Žalovaný uvěřil tvrzení P. P. v úředním záznamu Policie ČR (dále jen „policie“) o podání vysvětlení 21. 6. 2022. P. P. výslovně uvedla, že zranění vzniklo při vytrhnutí telefonu z ruky. Žádný důkaz nezpochybnil pravost a přesvědčivost jejího tvrzení. S ohledem na rozměry telefonu Xiaomi Redmi Note 8 Pro 161,3 mm x 74,4 mm x 8,8 mm (dle informací výrobce na internetu) považoval žalovaný za (bez rozumné pochybnosti) zjištěné a tedy prokázané, že v okamžiku vytrhávání telefonu z ruky za použití síly došlo ke kontaktu ruky žalobce s rukou P. P. a ke kontuzi jejího I. a II. prstu pravé horní končetiny. Toto nezávažné poranění v podobě zhmoždění odpovídalo mechanismu jeho vzniku tak, jak bylo v řízení

zjištěno. Žalobce si byl vědom případného následku svého jednání na zdraví manželky a byl s ním v případě jeho vzniku srozuměn, jednal tedy v úmyslu nepřímém.

8. **Městský úřad v rozhodnutí** z 27. 2. 2023 zdůraznil: P. P. vypověděla, že 19. 5. 2022 jela do areálu STK na adrese X, aby si tu vyzvedla věci z karavanu, začala natáčet, a když ji žalobce viděl, zaparkoval ke karavanu traktor, aby se nemohla dostat dovnitř. Žalobce si sedl do jejího auta a chtěl s ním odjet pryč. Když vystoupil z auta, začal do ní strkat. P. P. po celou dobu natácela, žalobce k ní přistoupil a násilím jí vyrval mobil z ruky a nechtěl jí ho vrátit. P. P. vypověděla: „*Jak jsem volala o pomoc, možná jsem se ohnula po jeho ruce s mým mobilem, nejsem si vědoma toho, že bych po něm skočila.*“ Na dotaz městského úřadu, jestli jí vzniklo nějaké zranění, P. P. odpověděla, že měla „obražený“ první a druhý prst na levé ruce a následující den vyhledala lékařské ošetření. K incidentu z 19. 5. 2022 odkázala na video, které poskytla policii a je z něho patrné, že do ní manžel žduchl.
9. Svědek M. T. popsál, že 19. 5. 2022 byli spolu s T. T. v práci na uvedené adrese. Šli si společně zakouřit a viděli, jak do areálu přijala paní P., která vystoupila z auta a začala si tu fotit věci žalobce. Žalobce jí řekl, ať to nedělá, ale ona pokračovala, načež jí žalobce vytrhl telefon z ruky. P. P. se za ním rozběhla a začala po něm křičet. Žalobce odešel do dílny a zavřel za sebou dveře. P. P. křičela, že ji napadl a poprosila T. T. o telefon, aby mohla zavolat policii. Svědek M. T. dále vypověděl, že žalobce do paní P. nijak nežduchal. Na dotaz městského úřadu, jestli viděl, že by P. P. skočila žalobci na záda, odpověděl, že ne, že za ním běžela a žalobce dal za sebe ruku a šel od ní pryč.
10. Svědek T. T. vypověděl, že 19. 5. 2022 byl v práci v areálu STK v Š. Kouřili společně s M. T. na rohu areálu. Viděl, že paní P. přijela autem, vystoupila z něj a začala fotit karavan, který tam byl zaparkovaný. Žalobce vyšel ven a přeparkoval traktor ke karavanu. Pak žalobce sedl do auta P. P. a vytáhl z něj klíče. Když z auta vystoupil, paní P. držela telefon v ruce, žalobce jí telefon z ruky vytrhl a ona se mu pověsila na ruku a začala křičet, že byla napadena. Na dotaz městského úřadu, jestli svědek viděl, že by žalobce do P. P. žduchnul, odpověděl, že neviděl, že on se jí pouze vysmekl, když mu držela ruku. Na dotaz, jestli viděl, že by P. P. skočila žalobci na záda, uvedl, že ne, že viděl pouze to, jak se mu pověsila na ruku.
11. P. P. se svědka dotázala, proč ve výpovědi u policie uvedl, že viděl, jak do ní žalobce strčil a vzal jí telefon. Svědek odpověděl, že si není vědom toho, že by něco takového policii říkal, jen jim řekl, že mezi ní žalobcem asi došlo k nějaké „strkanici“.
12. **Žalobce v žalobě** namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Městský úřad a žalovaný se nevypořádaly s rozpory mezi výpovědí žalobce a výpovědí manželky a také s rozpory ve výpovědích svědků T. T. a M. T. v porovnání s výpovědí bývalé manželky. Žalobce jasně vypověděl, že si ho manželka bez jeho svolení natácela na svůj mobilní telefon. I přes opakované žádosti žalobce, aby přestala, P. P. tyto výzvy ignorovala a v protiprávní činnosti pokračovala. Žalobci nezbylo než jí odebrat mobilní telefon z ruky. Tuto skutečnost potvrzují i svědecké výpovědi M. T. a T. T. Svědek M. T. vypověděl, že žalobce do P. P. nijak nežduchal. Svědek T. T. vypověděl, že žalobce do P. P. nijak nežduchal a že viděl, že se žalobce vysmekl z rukou P. P., když ta se ho držela (držela mu ruku) a viděl, že se P. P. pověsila žalobci na ruku. Žalobce postupoval v souladu s § 14 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku, a přiměřeně si pomohl sám, když ho P. P. protiprávně natácela na svůj mobilní telefon bez jeho souhlasu.
13. Žádný relevantní důkaz neprokázal, že žalobce způsobil P. P. kontuzi I. a II. prstu pravé horní končetiny. Žalobce jednoznačně odmítal, že by způsobil P. P. jakékoliv zranění.

Tvrzení P. P. je vyvráceno výpovědí svědků M. T. a T. T., kterými bylo taktéž vyvráceno, že žalobce do P. P. žduchnul. Navíc sama P. P. uvedla, že volala o pomoc, možná se ohnala po ruce žalobce s jeho mobilem a že si není vědoma toho, že by po něm skočila. Z uvedeného plyne více možností, jak mohla P. P. přijít ke svému zranění. Z její výpovědi vyplývá, že si ho mohla způsobit sama („možná jsem se ohnala po jeho ruce s mým mobilem“). Z výpovědi svědka T. T. plyne, že si poranění mohla způsobit P. P. sama, když se žalobci pověsila za ruku a žalobce se jí vysmekl, když držela jeho ruku. Možností, jak P. P. utrpěla své poranění, aniž by za něj mohl žalobce, je více a žádná z nich nebyla prokázána, ani vyloučena. Rozhodnutí žalovaného neodpovídá zjištěnému stavu. Vina žalobce nebyla řádně prokázána a řízení mělo být zastaveno za použití zásady *in dubio pro reo*.

14. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** shrnul, že jádrem žaloby je námitka nedostatečného zjištění skutkového stavu, spočívající v tvrzení o neprokázání příčinné souvislosti mezi vytrhnutím telefonu z ruky P. P. a vznikem kontuze jejích prstů. Neprokázání příčinné souvislosti namítal žalobce v odvolání a žalovaný se s jeho námitkou vypořádal. Žalobce tvrdil, že na něj P. P. zezadu skočila a svědek M. T. vypověděl, že žalobce dal ruku za sebe, aby ho P. P. nechala, načež šel od ní pryč a P. P. se za ním rozběhla, začala po něm rvát, ale neskočila po něm. Žalovaný se zabýval všemi čtyřmi verzemi události, která následovala po vytrhnutí telefonu z ruky a dospěl k závěru, že ani jednu nelze považovat za spolehlivě prokázanou. Jinými slovy žádná z těchto verzí nekonkurovala spolehlivě zjištěnému skutkovému stavu, který spočíval ve vytržení telefonu z ruky silou, které bylo příčinou vzniku kontuze prstů.
15. Není pravda, že by se žalovaný nevypořádal s výpovědí žalobce. Tvrzení žalobce, že sebral telefon P. P. z ruky, je jedním ze stěžejních důkazů jeho viny. Tvrzení žalobce, že s její rukou nic neudělal, bylo vyvráceno v rámci odůvodnění příčinné souvislosti mezi jednáním žalobce a jeho následkem, respektive účinkem spočívajícím v kontuzi dvou prstů P. P. Tvrzení žalobce, že se P. P. potom rozběhla a zezadu na něj skočila, hodnotil žalovaný jako neprokázané stejně jako ostatní tři výpovědi o téže situaci právě pro jejich rozdílnost. V místě incidentu se nacházely pouze čtyři osoby, které městský úřad vyslechl. Žádný další důkazní prostředek, kterým by bylo možné zjistit skutkový stav, nebyl a není znám. Žalobce žádný takový důkaz nenavrl. K opakovanému výsledku svědků podle žalovaného nebyl důvod, protože všichni popsali situaci, tak jak si ji pamatovali a nový výsledek by z důvodu uplynutí času po spáchání skutku nic věrohodného a relevantního nepřinesl.
16. Žalovaný v napadeném rozhodnutí blíže nepopisoval motivaci P. P. k zahájení řízení o přestupku a ve vyjádření k žalobě uvedl, že nedomýšlel, co měl žalobce na mysli, když v žalobě tvrdil, že vztahy mezi ním a jeho manželkou jsou vážně narušeny a vedou několik soudních sporů, proto je nutno sledovat motivaci P. P. k zahájení řízení o přestupku.
17. **Žalobce v replice** z 22. 2. 2024 namítal, že tvrzení bývalé manželky jsou nevěrohodná. Mezi žalobcem a P. P. probíhá spor o rozvod manželství. Při jednání Okresního soudu v Šumperku 4. 12. 2023 vzala P. P. návrh na rozvod manželství zpět s tím, že vztahy se zklidnily, jsou schopni spolu jednat a spory byly přerušeny. S tím žalobce nesouhlasil, proto soud prohlásil zpětvzetí návrhu na rozvod manželství za neúčinné. Na to manželka žalobci napsala, že pokud mu bude bránit v přístupu k jejím a společným věcem, bude nucena opět oslovit policii. Nato podala odvolání proti usnesení Okresního soudu v Šumperku, kterým bylo rozhodnuto, že zpětvzetí návrhu na rozvod je neúčinné. Tudíž není pravdivé tvrzení manželky, že manželé spolu krásně komunikují a není důvod se rozvádět. Manželé spolu totiž téměř nekomunikují. P. P. vyloučila možnost žalobce jakožto manžela obývat jejich společnou domácnost, podala návrh na předběžné opatření se zákazem

vstupu manžela do domu a na pozemek a se zákazem zásahů do pronajímání nemovitostí. Soud takové usnesení vydal a odvolací soud potvrdil. Podle žalobce jednání P. P. bylo zcela účelové. Šlo jí o dehonestaci jeho osoby v souvislosti s řízeními, která u soudů vedli. Výpověď manželky proto nemohla být stěžejní a klíčová pro rozhodnutí o vině žalobce.

18. **Soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
19. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
20. Napadené rozhodnutí není **nepřezkoumatelné**. Rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti podle § 68 odst. 3 správního řádu, tj. důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
21. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného může podle judikatury plynout též z toho, že se odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v rozsudku č. j. 3 As 51/2007-84 a č. j. 8 Afs 66/2008-71]. Neznamená to ovšem, že by odvolací správní orgán musel ke každé odvolací námitce podrobně odůvodnit své stanovisko a vypořádat každý dílčí argument odvolatele. Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím minimálně nepřímo vypořádá i námitky účastníka řízení. Absence odpovědi na jednotlivé argumenty účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (viz rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78, Kocourek, T. § 76. In Kühn, Z., Kocourek, T. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Leges, 2019. s. 618).
22. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval všemi námitkami žalobce a všemi rozhodnými skutečnostmi a nosnými důvody rozhodnutí. Žalovaný se vypořádal se všemi verzemi příběhu, jak je uvedl žalobce, P. P. a svědci M. T. a T. T. Předmětem řízení nakonec zůstalo (ze všech původně policií popsanych jednání) pouze vytržení telefonu z ruky P. P. žalobcem a následné zranění prstů P. P.
23. Spornou otázkou bylo **prokázání skutkového stavu**, tedy jednání vytýkaného žalobci – vytržení telefonu z ruky P. P., kterým jí měl žalobce způsobit zhmoždění dvou prstů.
24. V posuzované věci byly podle napadeného rozhodnutí významné pro zjištění skutkového stavu z dostupných důkazů svědecké výpovědi pana M. T., pana T. T. a P. P. (z protokolu o ústním jednání však není jednoznačně patrné, jestli šlo o svědeckou výpověď anebo výpověď účastníka řízení, protože P. P. byla současně také obviněnou z jednání, jehož se dopustila vůči žalobci). Přitom navrhovatel jako účastník řízení zároveň nesmí být vyslýchán jako svědek (§ 55 správního řádu).
25. Svědek je povinen vypovídat pravdu ve správním řízení či při podání vysvětlení (§ 55 odst. 1 správního řádu). V opačném případě se vystavuje postihu za přestupek [srov. zejména § 7 odst. 1 písm. c) bod 2, § 2 odst. 2 písm. e) a f), resp. § 6 odst. 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích], příp. trestný čin křivé výpovědi (§ 346 tr. zákoníku).

26. Žalobce v postavení obviněného (ale také P. P., která byla i v pozici obviněné) nemusí vypovídat pravdu a je na nich, jak se hájí – nemusí vypovídat vůbec a nemohou být k výpovědi nijak nuceni (v souladu se zásadou zákazu sebeobviňování).
27. Obsah doznání obviněného se považuje za věrohodný jen tehdy, je-li věrohodnost prokázána dalšími věrohodnými důkazy (srov. např. rozsudek NSS č. j. 1 As 96/2008-115 u doznání před zahájením správního řízení; rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tz 11/68; usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 484/97 nebo II. ÚS 2142/11).
28. Obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy; ustanovení § 52 věty první správního řádu se v řízení o přestupku neuplatní (viz usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 5 As 126/2011-68).
29. Soud ze správního spisu zjistil z oznámení o přestupku z 28. 7. 2022 a z úředního záznamu policie z 28. 7. 2022, že videozáznam, který P. P. pořídila při incidentu, žalobce smazal a nelze ho použít jako důkaz. P. P. si šla pro ložní prádlo (kvůli pronájmu chaty) do karavanu, který žalobce odvezl do areálu STK. P. P. si na radu právničky pořizovala videozáznam. Žalobce nasedl do auta P. P. a když vystoupil, žduchl do ní, vytrhl jí z ruky telefon, na který natáčela, a telefon spadl na zem. P. P. si chtěla telefon vzít, ale žalobce byl rychlejší a vzal si ho. Na otázku policie, jak žalobce telefon vytrhl, P. P. odpověděla, že do ní několikrát žduchl, pak sáhl po telefonu a vytrhl jí ho z ruky. Pak telefon spadl na zem. Při napadení jí vzniklo zranění, pobolíval ji palec a ukazovák, asi s tím nic nemá, nyní k lékaři nejde, uvidí ráno. V areálu byli muži, kteří opravují autobusy.
30. Podle úředního záznamu policie z 19. 5. 2022 žalobce v prvním vysvětlení sdělil, že manželce telefon sebral, protože si ho natáčela a on s tím nesouhlasil; svědek T. T. sdělil, že událost viděl, manželé po sobě chvíli křičeli a následně muž strčil do ženy a sebral jí telefon.
31. Podle lékařské zprávy Nemocnice Šumperk z 20. 5. 2022 žalobce napadl P. P. a udeřil ji do prstů pravé horní končetiny, jak udala P. P. Lékař zjistil otok v oblasti I. a II. prstu pravé horní končetiny a uzavřel stav jako kontuze I. a II. prstu pravé horní končetiny.
32. Podle úředního záznamu policie z 1. 6. 2022 žalobce zopakoval v dalším vysvětlení, že P. P. si ho natáčela i přes jeho opakovaný nesouhlas. Proto k ní přistoupil a mobilní telefon jí vzal z ruky, protože chtěl odstranit videozáznam a telefon jí vrátit. Telefon na zem nespadol. Poté, co měl telefon v ruce, chtěl odejít do vnitřních prostor. Při odchodu se paní P. rozběhla a skočila na něho tak, že mu vyskočila na záda. On se ji ze sebe snažil dostat a poté, co ji sundal, vzal její ruku, kterou ho držela za levé předloktí a odtáhl tuto ruku tak, aby ho nedržela. U odtažení jí nezpůsobil žádné zranění ani škodu na majetku. P. P. mu dělá naschvály kvůli rozvodovému řízení. Incident vznikl, protože žalobce si odvezl do práce karavan. Žalobce se cítil být jednáním P. P. poškozený. Policie zjistila, že záznam z kamer v areálu STK byl vymazaný po sedmi dnech.
33. Součástí spisu je videozáznam, který dle tvrzení P. P. žalobce nevymazal z koše. Na záznamu jsou však jen první věty mezi žalobcem a P. P. předtím, než žalobce telefon vzal (žalobce ji vyzývá, ať z areálu odjede a P. P. vysvětluje, že si jde pro věci k podnikání, pak žalobce nasedá do auta P. P., zjistí, že v něm nejsou klíče a pak z něho vysedá a záznam končí). Na záznamu je vidět podle stínu ruky s mobilním telefonem, že ho P. P. drží v levé ruce.
34. Podle úředního záznamu policie z 13. 6. 2022 pan M. T. vysvětlil, že žalobce vzal P. P. telefon, když vystoupil z auta, vytrhnul jí ho z ruky, aby si ho dál nenatáčela. Mobil

na zem nespádl. Žalobce se otočil a šel do budovy. P. P. se za ním rozběhla a skočila mu na záda, on se otočil a sundal ji ze sebe. Chytil ji u toho za ruku. Ona začala křičet, že ji manžel fyzicky napadá.

35. P. P. podala prostřednictvím advokátky 14. 6. 2022 policii oznámení, že žalobce 19. 5. 2022 manželku napadl, použil násilí a násilím jí vzal mobilní telefon; tím se mohl dopustit trestného činu vydírání či loupeže.
36. Podle úředního záznamu policie z 15. 6. 2022 žalobce pořídil ještě jako svobodný karavan, u kterého nyní zjistil vylomený zámek, ale nehlásil to. Proto ho převezl do práce, aby ho opravil. Manželka tam bez jeho svolení skladovala povlečení. Když přijela 19. 5. 2022 do oploceného objektu zaměstnavatele žalobce, žalobce jí řekl, že tam nemá co dělat, ať odjede, ale ona si ho začala natáčet bez jeho svolení a přes opakované žádosti v tom pokračovala. Chtěl s jejím autem odjet, protože stála v místě, kde jezdí nákladní auta. Ona nereagovala a stále natáčela. Stála před ním a jak držela v prstech telefon, tak jí ho vzal a odešel s ním do budovy. Když odcházel, rozběhla se a skočila mu na záda a přitom řvala: „*Pomoc, pomoc, on mě napadl.*“ Žalobce nijak nereagoval a šel pracovat. K dotazům policie žalobce vysvětlil, že o telefon se nepřetahovali, žalobce po telefonu jen sáhl a vzal ho. Telefon mu nevypadl, to mohou potvrdit svědci, stejně jako to, že manželku nenapadl.
37. Podle úředního záznamu policie z 21. 6. 2022 P. P. vysvětlila, že když manžel vystoupil z auta, ona před ním ustupovala, levou rukou po ní hmatl. Přitom jí vytrhl telefon z ruky. K dotazu policie, jestli došlo k fyzickému napadení, P. P. řekla, že do ní žalobce žduchnul, když k ní přišel. Na otázku policie, ve které ruce držela telefon, když jí ho vytrhl, řekla: „*Když jsem začala natáčet, tak jsem měla telefon v levé ruce, já jsem levák. V levé ruce jsem měla i klíče od auta. V pravé ruce jsem měla noviny. Když mi ten telefon vytrhl, tak jsem jej měla v pravé ruce, jak přesně jsem jej držela, nevím, držela jsem jej tak, abych mohla natáčet.*“ Na otázku policie: „*Zpočátku jste telefon držela v levé ruce a v pravé jste měla noviny. Ze záznamu není zcela patrné, že byste si telefon dávala do pravé ruky a odkládala noviny, ve které ruce jste tedy telefon měla?*“, P. P. odpověděla: „*No tak, jako by to asi poznat nepůjde ze záznamu, ale bral mi ho z pravé ruky.*“ Na otázku policie: „*Dle kamerového záznamu, když váš manžel nastupuje do auta, tak jej pravou rukou chytáte ze zadu a v pravé ruce máte klíče,*“ P. P. odpověděla: „*To já nevím, kde jsem měla ty klíče.*“ Policie se dotázala: „*Kam jste dala noviny, které jste měla v pravé ruce?*“, P. P. odpověděla: „*To nevím. Jestli jsem je měla pod paží nebo jsem je pustila na zem.*“ P. P. na otázku policie „*Kam jste tedy dala noviny, které jste měla v pravé ruce?*“, neodpověděla. Paní P. dále sdělila, že o telefon se nepřetahovali. Žalobce jí telefon vytrhl z ruky, nečekala to. Na otázku, co se stalo poté, co jí manžel vytrhl telefon z ruky, P. P. sdělila, že když jí žalobce vytrhl telefon z ruky, spádl mu na zem, chtěla ho vzít, ale on byl rychlejší. Na dotaz, jestli se rozběhla za manželem a skočila na něho, jak uvedl svědek, řekla: „*No to si teda úplně nemyslím. Já jsem volala o pomoc, asi těžko by na něho skákala.*“ K dotazu na zranění P. P. uvedla, že ji bolela ruka, mazala si ji mastí, v pracovní neschopnosti nebyla. Zranění vzniklo při vytržení telefonu z ruky. Na dotaz, jestli ji manžel setřásl ze zad a uchopil ji pak rukou, P. P. odpověděla, že si není vědoma toho, že by mu skákala po zádech. Byla v šoku, možná šla za ním, aby jí vrátil ten telefon. Ona mu nemohla skákat po zádech, žalobce šel před ní. Do haly se za ním nedostala, na dveřích je koule. On za sebou dveře zavřel. Policie upozornila P. P. na to, že 19. 5. 2022 uvedla, že po hádce s manželem sedla do auta a popojela, ale podle videozáznamu to tak nebylo. P. P. vysvětlila, že s autem popojela až potom, co čekala na hlídku policie.

38. Podle úředního záznamu o podání vysvětlení z 24. 6. 2022 P. P. měla na telefonu jednoduchý PIN, který znaly i jejich děti. Žalobce jí už dvakrát vzal telefon a kupovala si jiný.
39. Podle úředního záznamu z 18. 7. 2022 žalobce vysvětlil, že manželka si oba příběhy s telefonem vymyslela (dále se vyjadřoval k údajné krádeži dřeva a vniknutí na pozemek v souvislosti s předběžným opatřením soudu).
40. Dospělý syn žalobce a P. P. vysvětlil 20. 7. 2022, že žalobce jednou telefon matky vzal z nabíječky a dal jí ho na pokyn syna a o odcizení telefonu v roce 2020 nic neví.
41. Podáním z 21. 10. 2022 se Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR připojila k řízení s náhradou škody 922 Kč za ambulantní péči.
42. Žalobce ve správním řízení při ústním projednání přestupku 30. 11. 2022 popřel to, z čeho byl obviněn. Karavan přeparkoval, protože se mu z něj ztrácely věci. Telefon manželce sebral z ruky a s rukou jí nic neudělal. Ona mu pak skočila na záda. Viděli to nějakí lidé, co tam kouřili. Žalobce je nezná.
43. P. P. 30. 11. 2022 jako obviněná z napadení žalobce (podle protokolu nikoli jako svědkyně, která byla předem poučena) vypověděla, že si na radu právničky šla pro své věci do karavanu a natáčela, že si jde jen pro své věci. Neměla v úmyslu natáčet manžela. Když manžel vylezl z jejího auta, začal do ní žduchat a násilně jí pak vyrval mobil z ruky, který spadl na zem. Manžel ho stihl sebrat dřív a nechtěl jí ho vrátit. Volala o pomoc, možná se ohnala po jeho ruce s jejím mobilem. Není si vědoma toho, že by po něm skočila. Na otázku městského úřadu, jestli jí vzniklo nějaké zranění, P. P. vypověděla: *„Vzniklo mi zranění na levé ruce. Měla jsem obraženiny – první a druhý prst. Po tom incidentu jsem byla v šoku, takže jsem to tolik nevnímala, ruka mě začala bolet až v budově PČR v Šumperku. Druhý den jsem jela do nemocnice na ošetření“*. Žalobce k její výpovědi uvedl, že to není pravda.
44. Svědek M. T. vypověděl, že byli spolu s T. T. v práci, šli si dozadu zapálit. Když kouřili, viděli, jak přijela do areálu paní P., vystoupila z auta, začala si fotit věci žalobce. Ten si toho všiml a řekl jí, ať to nedělá, ale ona pokračovala. Na to jí žalobce vytrhl telefon z ruky. Ona se za ním rozběhla a začala po něm rvát. Žalobce šel do dílny a zavřel za sebou dveře. Paní P. křičela, že ji napadl. Žalobce do paní P. nijak nežduchal. Na otázku městského úřadu, jestli paní P. na žalobce skočila, svědek řekl: *„Ne, vím, že za ním běžela a žalobce dal za sebe ruku, aby ho nechala a šel od ní pryč.“*
45. Svědek T. T. vypověděl, že byl v práci v areálu STK a s M. T. zrovna kouřili na rohu. Viděli, že přijela paní P. autem, po vystoupení si začala fotit karavan. Žalobce vyšel ven a přeparkoval traktor ke karavanu, aby si ho nemohla paní P. odvézt. Poté sedl k ní do auta, ze kterého vytáhl klíče a vystoupil. Paní P. držela telefon v ruce, vypadalo to, jako by si žalobce natáčela. Žalobce jí vytrhl telefon z ruky a ona se mu pověsila na tu ruku a začala křičet, že byla napadená. Na otázku městského úřadu, jestli viděl, jak žalobce do paní P. žduchal, svědek sdělil: *„Ne, neviděl, on se jí pouze vysmekl, když mu držela ruku“*. Na dotaz, jestli viděl, jak paní P. skočila na žalobce, svědek řekl: *„Ne. Viděl jsem pouze, jak se mu pověsila na ruku“*.
46. **Předmětem řízení** nejsou spory mezi manžely. Předmětem řízení je přestupek ublížení na zdraví. Proto je třeba posoudit, jestli bylo prokázáno jednání, které vykazovalo znaky tohoto přestupku.
47. Vytržení mobilu z ruky P. P. žalobcem a zranění dvou prstů měly prokázat její výpověď, svědecké výpovědi M. T. a T. T. a potvrzení lékaře o vyšetření.

48. Žalobce namítal, že správní orgány neprokázaly skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti a zejména neprokázaly příčinnou souvislost mezi vytržením mobilu z ruky P. P. žalobcem a pohmožděním jejich dvou prstů.
49. Ve věci nebyly pochybnosti a spor o to, že P. P. pořizovala videozáznam zaměřený na žalobce bez jeho souhlasu (tedy protiprávně) a že žalobce se takovému pořizování videozáznamu bránil.
50. Podle § 84 občanského zákoníku *„zachytit jakýmkoli způsobem podobu člověka tak, aby podle zobrazení bylo možné určit jeho totožnost, je možné jen s jeho svolením.“*
51. Podle § 25 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí *„čin jinak trestný jako přestupek není přestupkem, jestliže jím někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem.“* Podle § 25 odst. 2 téhož zákona *„nejde o nutnou obranu, byla-li tato obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.“*
52. Nejvýznamnější v posuzované věci je, že správní orgány nepostavily najisto, resp. tak, aby zde nebyly důvodné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu to, že žalobce způsobil svým protiprávním jednáním zranění dvou prstů pravé (nebo levé) ruky P. P.
53. Jediný, kdo vypovídal po celou dobu prověřování věci policií a po dobu správního řízení stále stejně a konzistentně, byl žalobce. Ten uvedl v podání vysvětlení policii 1. 6. 2022, že bývala manželka na něho skočila a odtáhl jí ruku. Dále žalobce vypověděl policii ve vysvětlení z 15. 6. 2022, že P. P. mu skočila na záda. Žalobce pak ve správním řízení vypověděl, že P. P. na něho skočila a s rukou jí nic nedělal. Žalobce setrval bez pochybností jednoznačně odmítal, že by P. P. způsobil zranění při vytržení mobilního telefonu z ruky.
54. Svědek M. T. ve vysvětlení podaném policii 13. 6. 2022 sdělil, že P. P. skočila žalobci na záda, ten ji sundal a chytil ji u toho za ruku. Tento svědek vypověděl městskému úřadu 30. 11. 2022, že žalobce dal za sebe ruku, aby ho P. P. nechala a že na něho neskočila. Rozpor mezi podáním vysvětlení a svědeckou výpovědí M. T. nečiní jeho výpověď zcela neupotřebitelnou, avšak snižuje její důvěryhodnost. Přesto z vysvětlení i výpovědi vůbec nevyplývá, že by žalobce mohl způsobit bývalé manželce zranění vytažením mobilu z ruky. Ostatně, žádný ze správních orgánů (policie, městský úřad a žalovaný) se nezabývaly tím, kde stáli svědci a co mohli vůbec vidět.
55. Svědek T. T. ve vysvětlení podaném policii 19. 5. 2022 řekl, že žalobce do P. P. strčil a sebral jí telefon. Tento svědek ve výpovědi městskému úřadu 30. 11. 2022 uvedl, že žalobce bývalé manželce vytrhl telefon, později dal za sebe ruku, aby ho nechala a šel od ní pryč, nežduchal ji. Ona mu držela ruku, on se jí vysmekl, ona se mu pověsila na ruku. I ve výpovědi tohoto druhého svědka je menší rozpor (strčil do ní x nežduchal ji). Přesto je tato svědecká výpověď použitelná, byť je málo popisná. Významné je, že z ní nelze vůbec zjistit, že by žalobce způsobil P. P. zranění prstů.
56. Sama P. P. spolehlivou, důvěryhodnou a uvěřitelnou verzi příběhu neposkytla. Byla jediná, kdo tvrdil, že telefon spadl na zem poté, co jí ho žalobce vytrhl z ruky. Navíc připustila, že se *„možná ohnala po jeho ruce“*. P. P. vypovídala nepřesvědčivě, nejistě – uvedla, že *„si není vědoma, že by po něm skočila“*. Přitom však u policie výslovně popsala, že *„možná šla za ním, aby jí vrátil ten telefon. Nemohla mu skákat po zádech, šel před ní. Do hlavy se za ním nedostala, na dveřích je koule“*.

57. Nejpodstatnější v posuzované věci je, že zůstalo zcela **nevyjasněné, jak mohl žalobce způsobit bývalé manželce zranění dvou prstů**. Není zde jediná indicie, že by jí například při vytržení mobilu mačkal ruku či prsty. To nikdo netvrdil, ani P. P., ani svědkové, a to ani při jednom podání vysvětlení ani ve správním řízení. Takový průběh děje netvrdil ani žalobce a nevyplývá ani z lékařské zprávy. Stejně tak se z ničeho nepodává, že by žalobce mobilní telefon z ruky (levé či pravé) bývalé manželce „vykroutil“. Při běžném chodu věcí je stěží představitelné, že při pouhém vytažení mobilu z ruky by mohlo dojít k pohmoždění dvou prstů. Z provedeného dokazování takový děj rozhodně nevyplýnul.
58. Ve věci jsou významné všechny okolnosti a rovněž motivy svědků, poškozené a žalobce a také jejich právní postavení. Roli hraje přesvědčivost jejich výpovědí (i z hlediska porovnání s podanými vysvětleními, dalšími úkony v řízení a všemi okolnostmi věci). Není zanedbatelné, že manželé vedli řadu sporů a podávali na sebe více oznámení o podezření ze spáchání přestupků či trestných činů. Významné jsou stálost vysvětlení a výpovědí v čase i odpovědi na doplňující otázky (na ty odpovídala P. P. nejméně přesvědčivě).
59. Z provedeného dokazování tedy nevyplývalo, že by nutná obrana – útok žalobce byl podstatně intenzivnější než protiprávní jednání bývalé manželky. Ani v jednom z podání vysvětlení či z výpovědi manželky neplyne tvrzení, že by při vytrhávání mobilu žalobce její prsty zmáčkl, kroutil, tlačil, stiskl, vyvrátil ap. Není proto jasné, co jí vlastně způsobilo zranění. P. P. sama připouští, že se po žalobci ohnala rukou. Dva svědci a žalobce se shodli, že za žalobcem vyběhla a skočila mu na záda a že ten „se jí vysmekl, když mu držela ruku“, „pověsila se mu na ruku“ (svědek T. T. ve výpovědi), „běžela za ním a žalobce dal za sebe ruku, aby ho nechala“ (svědek M. T. ve výpovědi), „skočila mu na záda“ (žalobce u městského úřadu).
60. Jejich výpovědi korespondují s vysvětleními před policií – žalobce uvedl: „Při odchodu se paní P. rozběhla a skočila na něho tak, že mu vyskočila na záda, on se ji snažil ze sebe dostat a poté, co ji sundal, vzal její ruku, kterou ho držela za levé předloktí a odtáhl tu ruku tak, aby ho nedržela. U odtažení jí nezpůsobil žádné zranění ani škodu na majetku, P. P. mu dělá naschvály kvůli rozvodovému řízení“. Pan M. T. ve vysvětlení popsal, že „žalobce se otočil a šel do budovy. P. P. se za ním rozběhla a skočila mu na záda, on se otočil a sundal ji ze sebe. Chytil ji u toho za ruku. Ona začala křičet, že ji manžel fyzicky napadá“. Pan T. T. ve vysvětlení k vytržení mobilu sdělil, že „údálost viděl, manželé po sobě chvíli křičeli a následně muž strčil do ženy a sebral jí telefon“.
61. Správní orgány (policie, městský úřad a žalovaný) vůbec nezjistily, a dokonce ani nezjišťovaly, kde stáli dva svědci, kteří kouřili, a co mohli vidět – ždouchání u auta a to, jak manželka vyběhla za žalobcem a kde ho dostihla, jak daleko je dílna od místa, kde vystoupila z auta. I s přihlédnutím k časovému rozdílu mezi vysvětleními všech čtyř osob a jejich s ohledem na jejich paměťovou stopu nelze dospět k závěru, že zranění bývalé manželce vzniklo vytažením mobilu z ruky. Toto zranění vzniknout mohlo, ale vůbec není postaveno najisto jakým jednáním. Nebyly zajištěny v dostatečné míře stopy – nebyl zajištěn videozáznam z kamery v areálu STK, který byl po sedmi dnech vymazán, jak vyplývá z úředního záznamu policie z 1. 6. 2022.
62. Důvodné pochybnosti do skutkového stavu tak, jak ho popsaly městský úřad a žalovaný, vnesly vysvětlení a výpověď žalobce, jeho bývalé manželky a dvou svědků, zejména s ohledem na jejich proměny v čase, s ohledem na důkazní sílu a vypovídací hodnotu výpovědí, obzvláště v porovnání s vysvětlením. Proto soud dospěl k závěru, že zde nebyl dostatek důkazů v takové kvalitě, aby za současného procesního stavu nešlo o pochybnosti

ve smyslu zásady *in dubio pro reo*. Naopak, z hlediska této zásady a z hlediska naplnění právního pojmu „důvodné pochybnosti“ o zjištěném skutkovém stavu v podobě, jak bylo dosud provedeno dokazování, jde o typickou situaci, kdy by mohlo být namístež užití zásady *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného), pokud správní orgány neprovedou další dokazování, které by odstranilo rozpory a pochybnosti. Ani další prověřování před zahájením správního řízení a dokazování ve správním řízení nevedlo k tomu, že skutkový stav, ze kterého při uznání viny vyšly správní orgány, byl postaven najisto anebo tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.

63. Žalobce se bránil nahrávání bez jeho souhlasu na mobilní telefon oprávněně. Bývalá manželka si ho nahrávat bez jeho souhlasu nemohla, narušovala jeho soukromí. Žalobce byl na videozáznamu rozpoznatelný podle postavy, hlasu, oblečení, obsahu rozhovoru. Žalobce nepodal (trestní) oznámení za naschvály, narušování občanského soužití apod. Pouhé vytažení mobilu z ruky není nepřiměřenou obranou, ani žduchnutí – srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 56/2017-39, bod 32, podle kterého *„přiměřenou reakcí v dané situaci, kterou lze spíše než jako útok označit jako „strkanici“, by mohlo být, například odstrčení poškozeného, nikoliv však jednání stěžovatele, který se poškozenému silně zakousl do ruky. Ublížení na zdraví pokousáním je v daném případě zcela nepřiměřený způsob obrany s ohledem na nízkou míru intenzity útoku a závažnosti škody hrozící z útoků (vytlačení stěžovatele z místnosti a vypnutí kamery). Taková obrana je neúměrná intenzitě i významu útoku, který v daném případě představoval pouze méně významný excés z dovolené svépomoci ve vztahu k předchozímu jednání stěžovatele“*. Například podle jiného rozhodnutí, a to Ústavního soudu (nález ze dne 1. 10. 2002, sp. zn. II. ÚS 317/01) útočníci porušovali domácí svobodu a snažili se zmocnit majetku obránce – v takovém případě není nepřiměřené útočníky silou vystrčit ze dveří a obránce není odpovědný, pokud při tom útočník utrpí zranění.
64. Jediný žalobce vypovídal a vysvětloval okolnosti věci po celou dobu řízení i před ním konzistentně, stále stejně, přesvědčivě, jasně, srozumitelně, uvěřitelně, neměnil své vysvětlení, mluvil k věci a nereagoval nepřiměřeně.
65. Ve správním řízení nebyl zjištěn žádný důvod, proč by si svědci T. T. a M. T. své výpovědi vymysleli (že P. P. na žalobce skočila, resp. že se ohnal). Navíc tento popis jednání byl ve shodě s tím, co tvrdil žalobce a rozběhnutí a další interakci mezi žalobcem a P. P. jednoznačně nepopřela ani ona sama.
66. Po provedeném dokazování nezůstalo bez pochybností ani zjištění, jestli měl žalobce bývalé manželce údajně zranit **pravou nebo levou ruku**. Podle oznámení přestupku z 28. 7. 2022, oznámení o zahájení správního řízení, vysvětlení P. P. 19. 5. 2022 a podle lékařské zprávy mělo jít o **pravou** ruku. Avšak P. P. při své výpovědi 30. 11. 2022 jasně uvedla, na otázku městského úřadu, jestli jí vzniklo zranění, že měla zraněnou **levou** ruku. Na videozáznamu před incidentem drží P. P. telefon v levé ruce. Podle úředního záznamu policie z 21. 6. 2022 P. P. ve vysvětlení policii uvedla, že telefon držela při natáčení v levé ruce, je levák a když jí ho žalobce vytrhl, tak ho držela v pravé ruce. P. P. však k dotazům policie nedokázala vysvětlit změnu v držení telefon (pravá – levá ruka), nevěděla, ve které ruce měla klíče od auta, nevěděla, kde měla noviny, které těsně předtím měla v pravé ruce a na otázku, kam noviny dala, vůbec neodpověděla. Během celého prověřování oznámení ani v průběhu celého správního řízení už nikdo rozpory mezi tím, jestli žalobce vytrhl bývalé manželce telefon z levé nebo pravé ruky nezjišťoval a tyto rozpory zůstaly nevyjasněné.
67. Sam žalovaný v napadeném rozhodnutí připustil, že zde byly čtyři verze příběhu o tom, co se dělo po vytržení mobilu z ruky, a nelze se jednoznačně k některé z nich zcela přiklonit.

68. V posuzované věci nešlo o situaci jako například podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 34 A 34/2022-40, kdy průběh ublížení na zdraví a reakce poškozeného byly jasné z videozáznamu a ke zranění došlo vyvrácením prstu (bod 5).
69. Je nezbytné, aby byly veškeré zásadní pochybnosti odstraněny, a to zejména pokud se jedná o přestupkové řízení, ve kterém se analogicky uplatňují trestněprávní zásady presumpce neviny a zásada *in dubio pro reo* neboli v pochybnostech ve prospěch obviněného (srov. rozsudek NSS č. j. 4 As 2/2005-62). Je třeba uvážit, jestli nevyšly najevo žádné takové okolnosti, které by zpochybňovaly věrohodnost provedených a použitých důkazů usvědčujících žalobce z popsaného přestupku. Otázka viny žalobce nebyla postavena najisto. Skutkový stav nebyl zjištěn v nezbytném rozsahu a o průběhu posuzovaného skutku vyvstaly rozumné pochybnosti. Ty mohly aktivovat povinnost správního orgánu postupovat podle zásady *in dubio pro reo*. Trestní judikatura zdůrazňuje, že použití této zásady přichází v úvahu tehdy, jestliže pochybnosti, které v řízení vznikly o nějaké skutkové otázce, trvají i po provedení a zhodnocení všech dostupných důkazů. K uplatnění této zásady je však možné přistoupit teprve za situace, kdy není možné se jednoznačně přiklonit k žádné skupině odporujících si důkazů (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 109/2012-26). Použití zásady *in dubio pro reo* není namístě, pokud správní orgány vycházejí z navzájem se podporujících důkazů, osvědčujících, že se skutek skutečně stal způsobem popsaným ve výroku rozhodnutí.
70. Z principu presumpce neviny kromě pravidla, podle něhož musí být obviněnému vina prokázána, plyne rovněž pravidlo *in dubio pro reo*, dle kterého, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny v daném kontextu důvodné pochybnosti, je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného (§ 69 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb.; nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2142/11).
71. V posuzované věci nelze připustit, aby přestupkové řízení sloužilo jako účelový nástroj fyzických osob k vyřizování osobních sporů prostřednictvím orgánů veřejné moci a aby případně taková rozhodnutí byla dále zneužívána šikanózním způsobem (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 33 A 27/2017-28, bod 27).
72. Soud neprováděl dokazování soudními spisy o rozvodu žalobce a P. P., o užívání věci a opakovanými výsledky žalobce a svědků M. T. a T. T., protože na nich žalobce již netrval a soud nemůže nahrazovat činnost správních orgánů v rozsahu nikoli malém a vzít obviněnému instanci pro obhajobu. Soud zjistil z aplikace Infosoud, že spory u Okresního soudu v Šumperku mezi žalobcem a jeho bývalou manželkou sp. zn. 9 C 9/2022, sp. zn. 17 C 1335/2021 a sp. zn. 18 C 274/2022 byly již ukončeny a konečná rozhodnutí nabyla právní moci 29. 10. 2024, 22. 5. 2024 a 23. 10. 2024.
73. Závěrem soud shrnuje, že za daného stavu dokazování nebylo postaveno najisto a ani se nejví jako nejpravděpodobnější verze příběhu, že žalobce způsobil zranění prstů pravé (nebo levé) ruky P. P. tím, že jí vysunul (vytáhl, vytrhl) mobilní telefon z ruky.
74. Soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalovaného pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, protože mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Žalovaný je právním názorem soudu vázán podle § 78 odst. 5 s. ř. s. Žalovaný nebo městský úřad v dalším řízení provede dokazování tak, aby o skutkovém stavu nebyly důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu, případně bude postupovat v souladu se zásadou *in dubio pro reo*.

75. V řízení o žalobě byl žalobce zastoupen advokátem. Ze spisu soud zjistil, že advokát učinil ve věci dva úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a podání žaloby, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024]. Repliku soud neshledal jako účelný úkon, nevyžadoval ji a nepřinesla ve věci významné skutečnosti. Za provedené účelné úkony právní služby náleží advokátovi mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát žalobce byl v rozhodném období plátcem daně z přidané hodnoty, náleží k nákladům řízení rovněž částka, která odpovídá sazbě daně 21 % a která činí 1 428 Kč. Soud přiznal úspěšnému žalobci dále náhradu zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč. Celkem je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám advokáta náklady řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 7. února 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně